

[Bertel Dahlggaard.]

man må drage den konsekvens af det — det må man erkende —, at derved vil det radikale venstre få en naturlig plads som det formidlende led, der har tilknytning til begge sider, og som kan sørge for, at intet af de store træer vokser ind i himlen. Ja det er ikke mig, der siger dette, det er et af de største venstreblades redaktør, som måske har det mest intime kendskab, nogen kan have til venstrepartiet, dets tanker og følelser og hensigter, men det må altså ikke høres. Tænk, om befolkningen skulle få at vide, at en af venstres redaktører siger, at venstre er lige så konservativt som det konservative parti!

Jeg har altså tilladt mig her i går at føre den linie, som er trukket op af redaktør Waldemar Petersen, videre frem, idet jeg har sagt, at her gives netop udtryk for den, hvad skal jeg kalde det, folkelige stilling, der er her i landet. Jeg har sagt, at der er tre hovedstrømninger i dette land, den socialistiske samfundsopfattelse, den moderat-konservative samfundsopfattelse og den socialliberale samfundsopfattelse, som det radikale venstre bekender sig til. Overfor dette uomtvistelige kom så det ærede medlem hr. Erik Eriksen med en af disse små partipolitiske finter, som vistnok er det ærede medlems speciale, men som han som den kommende fører skulle se at arbejde sig ud over, den lille finte, at det radikale venstre dog sikkert ikke kan betegnes som en hovedstrømning. Ja, det kommer lidt an på, hvad man forstår ved folkelige strømninger, hvad der er de store strømninger i befolkningen. Det ærede medlem synes ikke at kunne tænke sig, at de folkelige strømninger ikke er afgrænset af partirammer, men det er de virkelig ikke. Jeg kan sige for mit vedkommende, og jeg tror, det gælder de fleste i mit parti, at vi føler os i kontakt med strømninger også udenfor vort partis rammer, strømninger, der ikke er afgrænset af vort partis rammer, og til syvende og sidst er det vel også den virkelige forklaring på, at det radikale venstre gennem 45 år har kunnet indtage den centrale plads i dansk politisk liv, som det har indtaget.

Det ærede medlem sluttede sine udtalelser med dette nysgerrige spørgsmål: Hvad er egentlig det radikale venstres fremtidige kurs? Ja, hvis der virkelig tidligere har været tvivl, så synes jeg, denne vinter har givet svaret, men jeg skal gerne gentage det.

Med hensyn til det udenrigs- og militærpolitiske er venstre og konservative rege-

ringens medgaranter for den nu indledede politik. Med hensyn til det økonomiske vil det radikale venstre være garanten mod socialiseringstendenser, de socialiseringstendenser, som det ærede medlem er så bange for. Til gengæld vil vi også gerne være garanten for, at en moderat-konservativ politik ikke kan blive til virkelighed herhjemme. Ved siden heraf vil det radikale venstre føre der socialliberale politik videre, som vi gennem tiderne har fået megen god støtte og medarbejderskab til fra socialdemokratiet, og som også folk indenfor venstre fra tid til anden har hjulpet os med. I denne forbindelse vil jeg gerne specielt takke det ærede medlem hr. Erik Eriksen, fordi han med hensyn til jordlovgivningen har været en så udmærket støtte for os. Jeg håber, det vil bestyrke det ærede medlem i forståelsen af, hvad der kunne nås på mange områder, hvis mange, mange flere indenfor hans parti havde det samme mod til at frigøre sig for de gamle moderat-konservative forestillinger.

Men hertil skal jeg føje dette — og jeg tror, det kan spare megen diskussion bagefter —, at alle bestræbelser fra det ærede medlem og hans partis side på at indgyde os nogen art af socialistforskrækkelse i al almindelighed vil være spildt. Vi er fuldkommen immune i så henseende. Socialdemokratiet og socialismen er ikke i mindste måde farlig, blot man fører en demokratisk politik. Den socialistiske fare er kun tilstede, dersom man ikke har andet middel mod den end moderation og konservatisme. Det ærede medlem skal bare — jeg anbefaler det igen — følge „Sorø Amtstidende“s brugsanvisning og lade det radikale venstre sørge for, at de socialistiske træer ikke vokser ind i himlen. Vi beder om det ærede medlems fortsatte hjælp hertil.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var dels ked af, dels forarget over, at jeg ikke havde benyttet en del af min taletid i går til at komme tilbage til vort mellemværende forleden. Det skyldtes ganske simpelt, at jeg mente, at jeg havde en vis ret til selv at bestemme, hvordan jeg ville inddele min taletid, og jeg havde tænkt mig at tage sagen op i dag, bortset fra at jeg egentlig havde ventet, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft selv var kommet ind på det i går, for det var jo hans tale, vi diskuterede. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at da vi forleden diskuterede det ærede medlems tale, og ingen af os havde referatet ved hånden, og det ærede medlem heller ikke